

pröfist ei ole siis woip ta õhhe sanno. Mõõha
mõtta, ja sellega sedda seepi wet lomade eht
mõõsade pâle pröfida. Ent eht kui mõnni tahhas
üttelba, et egi väisel tollomehhel vågga kallis om;
Kust temma ni paljo Seepi peap mõttma? Siis
wasta minna se pâle, et omimetit naiste rohmas
ommab reiavad monni kord Seepiga pessewa,
siis ei pea nemma sedda mitte ðrrowallama,
ent kollo kogguma, nink selle pröfimisse tar-
vis hoidma. Kesk sedda monnikord nenda pru-
gip, se sap sedda nouwu, tões leidma.

IV.

Well monni nou mittine hobbotste wiggaüste wasta.

1. Kui hobbone saddingast omm pitsitu, eht
faostege þruða läbbi hõrunu, et paisud eht
muñkud

muñkud sellja vale eht rïnna pâle lõma, siis se
rohhi awitay fige ussinomb; mette üle tölli
Maria jääd, surma tedda pulwris, nink liguta
tedda ütte munnaalgega ni faua õmber, et ta
palsus salvis saap. Siis panne ütte wanna
linnatse reiwa tölli katskord loocco, nink märt
sedda salvi pâle, nink kõida tedda selle hawa
pâle, siis tömbap temma ðse sedda passavab
wâlja, se pâistus kaup ðrra, nink se haas
saap pea terwes, kui sedda salvi monnikord
on pruflitus sonu.

Gesamma salvo om fa vågga hâ, kui inni
minne henda ðrapaallanu, ja tedda mitto kordva
pâle pontas.

2. Kui hobbotesse jostad kanges minnu, siis
woip selle ðliga, mis sin all ðppetas, puua,
pöliwe, nink kontsa liifmede pâle, nink fa hõ-
wel, risti, lu pâle märida nink weida, siis läma
nemma pea jâlle pehmes. Mette

üts pool Naggel Linnaseemne ðli, mis men-
ne podidesi linen saap.

üts werendil Naggel Terpentin ðki, mis
Apotekist saap, üts ebrot Rambert; üks sedda